

Overholdelse af Traktaten og Opsigelsesfristen, om Traktaten ikke stred mod Folkeforbundspagten, og om der fandtes nogen anden Protokol end den officielle, eventuelt Forudsætninger, der ikke var Folketinget bekendt.

Udenrigsministeren besvarede de fremsatte Spørgsmaal og Henstillinger og udtalte bl. a., at Forhandlingerne med de nordiske Lande, dengang Tillægsbevillingsloven var til 3. Behandling, befandt sig paa et saadant Standpunkt, at det ikke var muligt at give Oplysninger uden for det udenrigspolitiske Nævn, hvor der havde fundet gentagne Overvejelser Sted, at der ikke under Forhandlingerne med de øvrige nordiske Regeringer havde været blot den svageste Antydning af en Forestilling om Danmarks Isolering ved denne Lejlighed, at Ikke-Angrebstraktaten mellem Finland og Sovjetunionen indeholder Bestemmelser af tilsvarende Karakter, at Garantien for Overholdelse af denne Traktat er den samme som for Overholdelse af andre Traktater, at det var klarlagt for Folkeforbundet, at de nordiske Lande ikke kunde tænkes at gaa ind i Angrebsaktioner af den ene eller den anden Art mod andre Lande, at Regeringen i Overensstemmelse med de andre nordiske Regeringer fandt det rigtigt at bevare Medlemsskabet i Folkeforbundet, der paalægger en vis traktatmæssig Forpligtelse over for de andre Medlemmer, som mere eller mindre svarer til den heromhandlede Forpligtelse, og at der ikke ved Siden af den offentliggjorte Traktat og den dertil knyttede Protokol findes nogen Art af særlige Aftaler, omhandlende det ene eller det andet i vort Forhold til Tyskland.

Ved 2. Behandling i Folketinget stillede *Aksel Larsen* Ændringsforslag om at affatte Forslaget saaledes:

»Rigsdagen udtaler, at Danmarks Udenrigspolitik altid var og fortsat er baseret paa en traditionel og fra alle Sider anerkendt Vilje til Fred og Uvilje til Magtanvendelse ved Afgørelse af mellemfolkelige eller -statslige Spørgsmaal. Denne Fredsvilje har Danmark bestandig understreget, bl. a. ved sin Tiltrædelse af Folkeforbundspagten og Kelloggpagten, og Danmark er beredt til at deltage i ethvert Arbejde, der kan tjene til at sikre Fredens Bevarelse i Verden. Af disse Grunde anser Rigsdagen en Ikke-Angrebstraktat som den foreslaede for overflødig og af Hensyn til Danmarks Vilje til ikke at skille sig ud fra de øvrige nordiske Lande i udenrigspolitisk Henseende heller ikke for ønskelig.«

Til den i Forslagets sidste Punktum anførte Motivering føjede Forslagsstilleren, at medens Traktaten ikke gav os positiv Garanti eller Betyggelse i nogen Henseende, saa gjorde den os internationalt misliebige, og han tilraadede at